

кедонікъ, възлязе на престола на Имперікъ-тѣ. Като бяше пріяль нѣкога добро отъ Владміра, той, слѣдъ възлазянье-то си на престола, показа дружбѫ на прѣемника му Бориса, за което го одъжалаше благодарность-та и естественно-то влечениe къмъ свои-ты единоплеменници. Това обстоятелство и нужда-та за тишинѣ въ врѣмя-то на вътрешне-то прѣобразование сближихъ драмата Царе.

Въ това врѣмя Царь-тѣ прати наследника си Владміра, който ся образова отъ Меѳодія, въ Константинополь, за да ся усъврьши въ науки-ты и да изучи гръцкъ-тѣ Словесност и образованност; зачто Меѳодій имаше други работы, та не можаше да сѣди въ Палата и да учи В. Князя. Като отиде въ Византійскій Дворъ, Владимиръ, подъ рѣководство на ученыти, учаящеся словесность-тѣ и Философікъ-тѣ, като четяше ту' Платона, Сократа, Аристотеля, Демосфена, ту' Василія Великій, Йоанна Златоустый и други-ты велики Христіански учителы. Той довръши свое-то образованіе, като пѣтува по други-ты области и градове на Имперікъ-тѣ.

Като станахъ тиа взаимни сношенія и дружбѫ, Императоръ-тѣ подари на Български-ты тръговци особенни правдии въ Константинополь. За живѣніе имъ ся дадохъ особенни улици, и, освѧнъ това, даде имъ ся пръво място прѣдъ всички-ты чюженци на Цръковны и господарственни празници, на които тиа ся находахъ подъ имѧ-то Български гости. Народъ-тѣ Българскій весма бяше трудолюбивъ, и Българска-та тръговія цвѣтяше въ мирнѣкъ-тѣ тишинѣ.

Въ това врѣмя ся потвръдихъ мирни-ты отношенія и съ наследници-ты на Карла Великій, съ Царь-ты Германскій и Франкскій. Ако и да имахъ обаче иногда прѣпирни Българе-ти и Франци-ти за граници, ако и да желаехъ и двѣ-ты страни да привръжитъ къмъ себе си, или да примамитъ раздѣлены-ты помежду имъ Словене (въ Паннонікъ и Краинѣ); ако и да имахъ тайнѣ враждѣ и два-та народа, ако и Византійци-ти, които съ скрѣбъ помняхъ изгубенкъ-тѣ важнѣ чаянія на свои-ты Италіански владѣнія, можахъ да подкрѣпляватъ у Българе-ты тѣкъ умразъ къмъ Франки-ты: нѣ сега вътрешни-тѣ работи на Българе-ты искахъ миръ, а у наследници-ты на Карла В.